

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crucifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.3. De ejusdem Salvatoris nostri, inter amara passionis suæ, incredibili suavitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

natione & præfertim in passione contigit) *ibi pietas magis enituit, ibi charitas plus effulsit, ibi amplius gratia radiavit.* Hæc de secundo.

§. 3.

De ejusdem Salvatoris nostri, inter amara passionis suæ, incredibili suavitate.

PORRÒ si suavitas quæritur, si dulcedo spiritûs, si sancti amoris blanditiæ, audeo dicere, nusquam Dominum Jesum Christum, quàm in ipsa cruce, in eo tormentorum horrore, in ea tanta tamq; incredibili passionis suæ ac mortis amaritudine, amantium sensibus dulciorem ac blandiorem esse. Pulchrè siquidem S. Augustinus, in illa verba Psalmi 117. *Circumdederunt me sicut apes favum* (nam postremam vocem addit ex græca versione) de hoc ipso differens, ita loquitur: *Nescientes persecutores, fecerunt eum nobis ipsa passione dulciorem, ut gustemus & videamus, quàm suavis est Dominus, qui mortuus est propter delicta nostra, & resurrexit propter justificationem nostram.*

*serm: 61. in
Cant:*

Sanctus porrò Bernardus sermone quodam in Cantica, cum illa S. Augustino paria dixisset: *Per has rimas* (hoc est, per aperta Salvatoris vulnera) *licet mihi sugere mel de petra, oleumq; de saxo durissimo; id est, gustare & videre, quoniam suavis est Dominus.* Et ista: *Patet arcanum cordis per foramina corporis; patet magnum illud pietatis Sacramentum; patent viscera misericordie DEI, in quibus viscevit nos oriens ex alto.* Tum verò subjungit, quod præfertim huc pertinet: *Quidni viscera per vulnera pateant? in quo enim clarior, quàm in vulneribus tuis eluxisset, quòd tu Domine, suavis & misericors, & multæ misericordie?* Rursum autem Christum crucifixum, cum eo quem sese demonstraturus est in gloria, quodammodo comparans: *sublimis, inquit, in Regno, sed suavior in cruce.* Quod non ita dictum putabimus, quasi etiam in re-
gno

gno, atque ibi in primis, suavissimus non sit: alioqui enim unde illa Sanctorum ebrietas ab ubertate Domus DEI? unde illi dulcissimi sensus, æternæq; gaudia? unde illi torrentes voluptatis? Verumtamen Christo, in regno sedenti sublimitatem, in cruce pendenti suavitatem attribuit: quod animæ in terra peregrinanti, & sub crucis umbra requiescenti, nescio quomodo dulcius sapiat sponsus suus, in illo florido amoris lectulo extensus. Nam illa dulcedo cœlestis fluminis, cujus imperus inundat & lætificat civitatem DEI, longè omninò ab illa est, & non nisi paucas illius stillas delibet in hac solitudine: ut sanè regnantis in cœlo sponsi sublimitatem agnoscat, vix sentiat suavitatem. At in cruce pendens vir ille dolorum, tametsi fructus est terræ sublimis, & profunda crucis humilitas mentes etiam angelicas ipsâ mysterij excelssitate transcendit: per illa tamen dehonestamenta, & passionis ignominiam, obumbrari videtur atque occultari sublimitas, & sola apparere & allicere suavitas. Sic igitur ex S. Bernardi sensu, hic pallor præ illo splendore magis attemperatur nostris sensibus; terret ille, hic mulcet; & regni majestas sublimitatem habet, crucis humilitas suavitatem.

Sed resistamus in his paululum: & quando suavitatem ac blanditiâ ad eò ducimur, Crucifixi dulcedinem, quâ ad sui amorem nos inescat, otiosius regustemus. Hic enim si uspiam, dulcis ille sponsus animarum nostrarum amat nobis facere delicias, attendens per retia carnis, & amorem nostrum quodammodo eblandiens, ut ipsius desiderio inflammari, curramus in odorem ejus. *En ipse stat post parietem nostrum; luteam, inquam, carnis nostræ maceriam: ut enim eleganter S. Augustinus: *adificavit sibi humilem domum de limo nostro, per quam subdendos deprimeret à se ipsis, 18. sanans tumorem, & nutriens amorem.* Inde nobis velut dissimulante, sed oppidò dulciter blanditur, respiciens per fenestras*

Mm 2

nestras

Cant: 2.

l. 7. Conf. 6

18.

nestras, prospiciens per cancellos; hoc est, per vulnerum aperturas & sulcos verberum, quibus jam fenestrata apparet, & velut cancellatim dissecta, sacratissima ejus humanitas. Ista enim sunt dulces transfennæ, ista arcana reticula, per quæ quodammodo ex occulto prospiciens amor tuus, ô bone JESU, satis tamen eminens ac se prodens amabilibus insidijs, furtivis blanditijs corda nostra prædatur. O felices plagas! amabilia retia! quibus utinam sic capiatur & irretiatur cor meum, ut jam inde sese extricare nequeat, incautâ libidine perniciosæ libertatis.

Ecce jam à terra exaltatus es, Domine JESU; jam in summo sphaeræ tuæ vertice, in fervore diei, in amoris meridie constitutus. Trahe me ad te ipsum, ex verbo tuo; & inter tot corda te amantium, quæ de trophæo crucis tuæ religata dependent, cor istud misellum, de luto sublatum, & à terra avulsum, tuis deniq; militaturû amoribus, tuis ignibus arsurum, suspende. Ut enim piè ac dulciter quidam amator tuus: si ejusmodi cor haberem, ut majus esset quam omnia corda filiorum hominum, atq; in se uno Angelorum omnium amores ardorésq; complecteretur; illud tibi integrè tribuere deberem; essetq; munus exile & quasi nihilum, præ dignitatis ac bonitatis tuæ magnitudine: *quantò magis*

P. 2. sim. c. 3. ergo illam parvam scintillam cordis quam habeo, tibi dabo, & totaliter in te ponam? Ita Seraphicus Bonaventura.

CAPUT VIII.

Ad amorem JESU Christi crucifixi parænetica invitatio.

Istis porrò in universum de JESU crucifixi amabilitate propositis, descendendum nobis est ad particularia ejus amoris exercitia: quod quidem deinceps facturi sumus, si tamen